

forelagdes, blev der, som ærede Medlemmer vil erindre, omdelt et meget tykt Hæfte, og en halv Snes Dage senere kom der et nyt, endnu tykkere Hæfte, indeholdende en Mængde Bilag. Derhos har Udvalget modtaget et meget stort Antal til Dels vidtløftige Henvendelser fra de forskellige Kredse, som Loven angaar. Endelig har adskillige Deputationer haft Foretræde. Under disse Omstændigheder kom den Tanke frem, om det ikke vilde være rigtigt at forlænge den gældende Lov en kort Tid, for at Udvalgets Medlemmer kunde blive i Stand til at gennemarbejde det store Stof, der saaledes forelaa. Herimod blev det imidlertid gjort gældende, at det var af megen Betydning, at man fik Ende paa Sagen inden 1. November, og for denne Betragtning har Udvalget bøjet sig og søgt at føre sit Arbejde igennem. Det er da ogsaa lykkedes, skønt det har medført et meget forceret Arbejde for Udvalgets Medlemmer. Selv om Arbejdet saaledes har været besværligt nok, har det for saa vidt ikke været særlig vanskeligt, som man med forholdsvis Lethed fandt et fælles Udgangspunkt. Hele Udvalget er nemlig enigt med Boligkommissionen om, at som Forholdene i Øjeblikket stiller sig, gaar det ikke an at ophæve Huslejeloven. Den maa nødvendigvis holdes i Kraft en Tid endnu. Paa den anden Side er man ogsaa enig med Boligkommissionen om, at der ikke bør foretages andre Ændringer i den gældende Lovs Tekst end dem, som Erfaringen har vist er nødvendige eller dog i alt Fald særlig hensigtsmæssige. Navnlig bør man undgaa at optage helt nye principielle Spørgsmaal til Drøftelse og Afgørelse. Ud fra dette Synspunkt har Kommissionen imidlertid foreslaaet en Række Ændringer i den gældende Lov, Forslag, der har overvejende praktisk Betydning og ikke kan siges at have nogen indgribende principiel Karakter. Den højtærede Minister har til disse Forslag føjet nogle flere. Udvalget har kunnet tiltræde de fleste af de saaledes forelagte Forslag og har yderligere selv stillet nogle Forslag af lignende Karakter, altsaa overvejende praktiske Forslag uden indgribende principiel Betydning. Dette gælder om alle de foreliggende Ændringsforslag med Undtagelse af Nr. 3, som jeg derfor et Øjeblik skal lade ligge. Hvad de andre Ændringsforslag angaar, mener jeg, særlig ogsaa under Hensyn til, at Tiden jo nu er rykket stærkt frem, at kunne nøjes med at henviser til Betænkningen. Jeg skal kun i

Tilslutning til Ændringsforslagene Nr. 11—13 tillade mig et Par Bemærkninger om et enkelt Punkt, hvor jeg tror, at den højtærede Ministers og Rigsdagens Stilling ikke er blevet ret forstaaet af de Kredse ude i Landet, som skal bruge Loven, og det, jeg her vilde tale om, er endda ikke en Ændring, som er foreslaaet, men tværtimod en Ændring, som Udvalget ikke har fundet sig foranlediget til at stille Forslag om.

Ærede Medlemmer vil erindre, at efter den nugældende Lov kan Forretningslokale-Nævnenes Kendelser ikke appelleres. Denne Bestemmelse har vakt megen Kritik ude i Landet, og der er i det Materiale, som har foreligget Udvalget, adskillige Henvendelser, der netop gaar ud paa, at der burde aabnes Adgang til at appellere Forretningslokale-Nævnenes Kendelser ikke blot, som det er foreslaaet i Lovforslagets Tekst, sammenholdt med Ændringsforslagene Nr. 12 og 13, i Henseende til Formaliteten, men ogsaa i Henseende til Realiteten. I og for sig er der sikkert ingen Tvivl om, at det kunde være rigtigt og godt, om disse Nævns Kendelser saavel som andre kunde blive underkastet en Prøvelse. Naar Udvalget imidlertid lige saa lidt som den højtærede Minister har foreslaaet noget saadant, ligger det i praktiske Vanskeligheder. Det ligger deri, at man har fundet det umuligt at skabe et virkelig brugbart Appel-Institut. Hvis man vilde gøre disse Kendelser appellable, kunde det ske paa flere Maader. Man kunde tænke sig — og det forudsætter de fleste af de foreliggende Henvendelser —, at Appellen skete til de allerede bestaaende Overnævn. Men da nu Forholdet er dette, at Forretningslokale-Nævnet er sammensat med særligt Kendskab til Forretningslokale-Forhold for Øje, medens det samme ikke er Tilfældet med de almindelige Overnævn, saa vilde man paa denne Maade komme til en Appel fra den mere sagkyndige til den mindre sagkyndige Autoritet, og det vilde sikkert ikke være rigtigt. Dernæst kunde man tænke sig oprettet særlige Forretningslokale-Overnævn, og man kunde da enten tænke sig at oprette lige saa mange saadanne Overnævn, som der er almindelige Overnævn, eller at oprette nogle ganske faa saadanne Overnævn. Hvad det første Alternativ angaar, dette altsaa, at man oprettede et Overnævn for Forretningslokaler i hvert Amt, vilde dette føre til, at hvert Overnævn kun fik eet eller i alt Fald ganske enkelte Nævn under sig. Og dette vilde sikkert